

Franse hartworm nu ook in Nederland!

Parasieten en overbrengers van parasieten houden zich in de tijd niet aan dezelfde verspreidingsgebieden. Zo is voor de mens de verspreiding van bijvoorbeeld de tijgermug en de malariamug een voortdurend punt van aandacht. Klimaatveranderingen en het reizen van mens en dier spelen hier een grote rol bij.

Helaas kunnen we in Nederland ook weer een nieuwe parasiet noteren als vaste inwoner. Kwam deze parasiet vroeger alleen in het "buitenland" voor, tegenwoordig is het een serieuze bedreiging voor uw hond in bepaalde gebieden van Nederland. Daarom hoog tijd om de feiten op een rijtje te zetten voor u.

De parasiet

De parasiet wordt Franse hartworm (*Angiostrongylus vasorum*) genoemd en komt voor bij vossen en honden. Dat vossen minder bejaagd worden, zal zeker een rol spelen bij de verspreiding van de parasiet. Ondanks dat de naam anders doet vermoeden komt deze parasiet in verschillende delen van Europa voor en sinds 2012 ook in Nederland.

De volwassen wormen leven in het hart en de grote bloedvaten van de long. De larven werken zich via de longblaasjes een weg naar de luchtwegen alwaar ze worden opgehoest en doorgeslikt en vervolgens via de ontlasting het lichaam verlaten. De larven worden vervolgens opgenomen door slakken, kikkers, knaagdieren, slangen en vogels (die de slakken eten). De larven kunnen vervolgens door een hand worden opgenomen door het eten van slakken, kleine knaagdieren, kikkers of door contact met besmet slakkenslijm. De zo opgenomen larven ontwikkelen zich in 40 tot 60 dagen tot volwassen wormen in de longen. Honden kunnen, eens besmet, jarenlang larven uitscheiden via de ontlasting.

Door de wormen wordt een chronische ontsteking van met name de bloedvaten van de long veroorzaakt. Daarnaast kunnen ook problemen gaan optreden met de bloedstolling.

Wat kan u opvallen?

Het vervelende is dat de symptomen van de infectie niet zo specifiek zijn wat de diagnose moeilijker maakt en soms valt het de eigenaar ook niet zo snel op dat er iets serieus aan de hand is.

De volgende symptomen kunnen zich voordoen, al dan niet in combinatie: bloedingen (in zenuwstelsel, ogen en slijmvliezen), hoesten, vermoeidheid, benauwdheid, braken, buikpijn, algemeen ziek, koorts en soms acute dood.

Wat te doen?

Het is belangrijk dat in een vroeg stadium de diagnose gesteld kan worden. Bij verdenking op Franse hartworm zal uw dierenarts een aantal ontlasting monsters afnemen en dit laten onderzoeken op de aanwezigheid van larven. De beste methode om de wormen te vinden is onderzoek van zeer verse ontlasting op 3 opeenvolgende dagen volgens de zogenaamde Baermann methode. Gezien het jonge bestaan van de ziekte in Nederland moet dit in een deskundig laboratorium gebeuren. Verschillende middelen kunnen door uw dierenarts ingezet worden om de parasieten te bestrijden, helaas is deze behandeling niet altijd succesvol.

Preventie

Het is van groot belang dat honden minimaal 4x per jaar ontwormd worden, dat vermindert ook de kans op ziekte ten gevolge van de Franse hartworm. Opname van larven is vrijwel niet te voorkomen.

Dit artikel werd gepubliceerd in Tatra TOPnieuws 2013-05

De belangrijkste infectiehaarden in Nederland zijn op dit moment de Veluwe en Den Haag en omstreken.

Vooraf honden die buiten van alles opeten lopen het grootste risico. Deze dieren zouden vaker ontwormd moeten worden, zodat de ziekte in een zo vroeg mogelijk stadium aangepakt kan worden. Verder is ontworming van groot belang om te voorkomen dat deze parasiet zich snel door heel Nederland verspreidt.

Ook een regelmatige gezondheidscontrole kan de ziekte in een vroeg stadium helpen onderkennen. Mocht u twijfelen aan de gezondheid van uw hond raadpleeg dan uw dierenarts en wacht vooral niet te lang.

(ingezonden door Bettina van Wolferen, overgenomen uit 'Sterkliniek Dierenartsen')

